

ΠΟΙΗΜΑ
ΚΑΤ' ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΑΔΑ
ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΟΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΕΚΠΟΝΗΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΥ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1884.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ ΕΥΛΑΒΩΣ

ΤΗ:

ΠΟΘΕΙΝΗ, ΚΑΙ ΓΛΥΚΕΙΑ

ΠΑΤΡΙΔΙ,

«ΗΣ ΟΥΔΕΝ ΓΛΥΚΙΟΝ»,

ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

Ο ΕΚΠΟΝΗΣΑΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Κεφαλλην.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

«Ἐπειδὴ περ μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστι πατρίς, καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρα. . . . καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπέικειν καὶ θωπεύειν αὐτήν» καθὰ Πλάτων ἀποφαίνεται, τούτου γ' ἔνεκεν ἐνομίσαμεν δίκαιον καὶ ὄσιον καὶ πρέπον **ΣΟΙ Τῆ ΠΟΘΕΙΝῆ ΚΑΙ ΓΑΥΚΕΙΑ ΠΑΤΡΙΔΙ** ἀναθεῖναι τοντὶ τὸ πονημάτιον.

Εὐέλπιδες δ' ὄντες ὅτι οὐκ ἀποβλέψεις εἰς τὴν σμικρότητα τοῦ προσφερομένου, ἀλλ' εἰς τὴν ἐγκάρδιον καὶ ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν Σοὶ αὐτὸ προσφερόντων, ἀποδέχοιτι, ἐκλιπαροῦμεν, εὐμενῶς ὡς τεκμήριον ἄκρου σεβασμοῦ καὶ ὑψηλῆς ἀφοσιώσεως.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημοῦντες τε καὶ παρεπιδημοῦντες Κεφαλλῆνες αἰείποτε πρόθυμοι πᾶν ὅ,τι φιλεθνὲς καὶ ἀξιεπαῖνον, πᾶν ὅ,τι πατριωτικὸν καὶ ἔθνωφελές, ὅπου καὶ ἂν γένηται ἔργον ἵνα ἐκτιμῶσιν, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἵνα συντελῶσιν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ δι' οἴουδῆποτε τρόπου κατὰ τὸ ἐνὸν αὐτοῖς, ὧφειλον ἵνα μὴ ὀλιγωρήσωσι καὶ τοῦ ἰδιαιτάτου καθήκοντος πρὸς τὴν φίλην Πατρίδα, τὴν γενέτειραν τοσοῦτων ἀριζήλων ἀνδρῶν. ἦν κατὰ χρέος ἰδιαζόντως σεβόμενοι καὶ ὑπεραγαπῶντες καθήκον ἐπίσης ἡσθάνοντο ἵνα μὴ ἔρμαιον καὶ λείαν καὶ κατάβρωμα ἄλλοπροσάλλων αὐτὴν καταλίπωσι, καὶ διὰ τοῦτο πρὸ δεκαετίας μεριμνήσαντες καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Διοικοῦσαν Σεβαστὴν καὶ Ἱερὰν τῆς Ἑλλάδος Σύνοδον ἀνενεχθέντες ἐζητήσαντο ἀξιωσάμενοι ἐκλεγεῖναι ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀναστῆναι Ποιμένα, ἵνα ποιμανῇ τὰ ἴδια πρόβατα καὶ βοσκήσῃ αὐτὰ, κατὰ τὸν ἱερὸν Ἰεζεκιήλ, ἐν νομῇ ἀγαθῇ, ἐν νομῇ πίονι, ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ ἐπὶ τὰ εὐσκία καὶ πίονα αὐτῆς ἔρη καὶ βουνὰ καὶ ὄροπέδια.

Ἡ πρὸ τοσοῦτου λοιπὸν χρόνου διακχῆς αὐτῶν ἐπιθυμία καὶ ἡ σήμερον τοσοῦτον ἐνδοξος ὅσον καὶ ἐπιτυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

χῆς, ἐπίσημός τε ἀπόλαυσις εἰς τὸ σεβαστὸν τῆς περιλη-
μένης αὐτῶν Πατρίδος πρόσωπον γενομένη, δικαιοῦσιν
αὐτοὺς ὅπως ἐκφράσωσι τὰς ἀπὸ μέσης καρδίας ἐνθέους
αὐτῶν εὐχαριστίας.

Ὅπως δ' ἐπαναπαύσωσιν ἑαυτοὺς ὅτι ἐξεπλήρωσαν
εὐσυνηδόντως τοῦθ' ὅπερ ἐθεώρουν ἱερὸν αὐτῶν καθήκον,
ἐτόλμησαν ἵνα δηλώσωσι τοῦτο δι' ἐμοῦ ἐκπονήσαντος
εἰς γλῶσσαν τῆς πατρίδος τόδε **ΚΑΤ' ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ**
ΠΟΙΗΜΑ, οὗ προηγεῖται ἡ ἐφεξῆς *Προσφώνησις* :

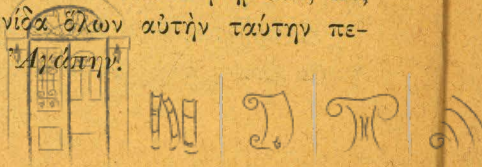
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

πρὸς τὴν Αὐτοῦ Πανιερότητα, τὸν Θεοφιλέστατον καὶ Σεβασμιώ-
τατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἁγίου Κεφαλληνίας.

«Ἵψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου».
ΔΑΒΙΔ.

Πανιερότατε!

Λίαν εὐτυχεῖς λογιζομεν ἑαυτοὺς διὰ τε τὴν μεγίστην
χαρὰν τῆς καρδίας καὶ τὴν ἄκραν ἀγαλλίασιν τῆς ψυ-
χῆς, ἃς αἰσθανόμεθα, ἐμφανιζόμενοι διὰ ταύτης ἐνώπιον
ὑμῶν τοῦ ἐπαξίως καθημένου ἐπὶ τοῦ γεραροῦ θρόνου
τῆς περιλημμένης Πατρίδος. Ὅν Κύριος ὁ Θεὸς προη-
τοίμασε καὶ προπαρεσκεύασεν ὅπως ἀναδείξῃ ἄξιον ποι-
μενάρχην τοῦ ἐκλεκτοῦ Ποιμνίου Αὐτοῦ, ἅτε δὴ κατιδὼν
αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς ταῖς ἀρεταῖς πάσαις κεκοσμημένον, ὦν,
ὡς περ ἱμάτιον, τὴν κορωνίδα ἔλων αὐτὴν ταύτην πε-
ριβαλλόμενος κομίζει τὴν *Μακάριον*.

Καθήκον οὖν ἡμῖν πρῶτιστον θεωροῦμεν τοῦ ὑψῶσαι
φωνὴν ἐκ βάθους καρδίας καὶ δοξολογήσαι τὸν Ὑψι-
στον, ἐν κρισίμῳ τῷ καιρῷ εὐδοκήσαντα, τῇ ἀπειρῷ
Αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ ὑψῶσαι ἐκλε-
κτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, Ποιμένα καὶ χειραγωγὸν τοῦ
πιστοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἰς ὄρους σωτηρίας.

Πανιερότατε,

Οὐδεὶς ἐκ τῶν νῦν υἱῶν τῆς φιλάτης Πατρίδος ἡ-
δυνήθη νὰ ἀποθησαυρίσῃ ἑαυτῷ τοσαύτην εὐρεῖαν μά-
θησιν, ὑψηλὴν συμπεριφορὰν, πειρὰν τε καὶ γνῶσιν ἐκ
τῶν ἐγγύς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ὅσῃν ἀπε-
θησαυρίσατο τὸ σεπτὸν πρόσωπον, προσομιλήσαν, συσκε-
ψάμενον, συνεργασθὲν καὶ κατ' ἰδίαν πρὸς ἕνα ἕκαστον,
καὶ κατὰ σύνολον ἐν ἐπισήμοις Συνόδοις, ἕως καὶ αὐτῶν
τῶν ὑψίστων κορυφῶν τῶν ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν ὅσῃν
αὐτὸ, λέγομεν, ἀπεταμιεύσατο τὸ σεπτὸν πρόσωπον, πρὸς
ὃ οἱ ταπεινοὶ ἡμεῖς ἀποτεινόμεθα.

Οὐδὲ τὴν περιλημμένην Πατρίδα δυνάμεθα ἐπιλαθεῖν
καὶ σιωπῇ διελθεῖν ἀλλὰ καὶ συγχαίρειν καὶ συναγάλλε-
σθαι ταύτῃ· ἐπειδὴ καὶ ἀξία ἦν ἀνταμειφθῆναι καὶ
τοιοῦτον δῶρημα ἀπολαῦσαι. Καθότι ἔχουσα λαὸν τὸν
μεγαλείτερον πασῶν τῶν ἄλλων νήσων ἀδελφῶν, καθαρὸν
ἰθαγενῆ ὀρθόδοξον ὄντα, οὐ μόνον τὴν τῆς πίστεως παρα-
καταθήκην σῶσαν τε καὶ ἀνέπαφον μέχρι σήμερον διεσώ-
σατο, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν αὐτὴν ἐν πολλοῖς περι-
ποιησαμένη, ἐγένετο ἡ ὠραιότερα καὶ ἡ μᾶλλον ἐκλεκτὴ

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

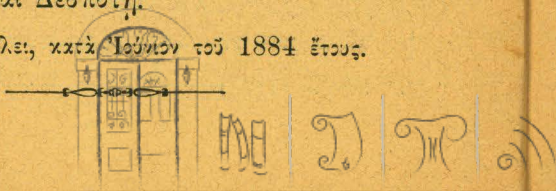
**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**

θυγάτηρ Αὐτῆς, διὸ καὶ δικαίως σεμνύνεται καὶ μετὰ παρρησίας ἐκφωνεῖ ὅτι «*τοιοῦτος ἡμῖν ἔφραπεν Ἀρχιερεὺς*» τῆς ἰδιαζούσης χάριτος ἀντάξιον δώρημα τυχεῖν, ὅτι τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Πατρὸς τῶν Φώτων.

Ἐπειδὴ ὁ ἄπειρος τῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία Θεός, ὁ μόνος ἐτάζων τὰς καρδίας τῶν μερόπων, εἰδὼς τὸν διάπυρον πόθον ὀλοκλήρου τοῦ πιστοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, ἠυδόκησεν ἐν τῇ εὐθύτητι τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ, «*ὅτι Δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ καὶ ὑψώσεν ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ*» ἐπάξιον ποδηγέτην καὶ χειραγωγὸν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας δωρεὰν Αὐτοῦ δόντος ἡμῖν, δι' ἣν καὶ χαίρειν καὶ ἀγάλλεσθαι δεόν, ἀλλὰ συνάμα καὶ εὐχαριστεῖν καὶ δοξάζειν τὸν Κύριον «*ὅτι οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει*».

Ἐκπληρωθείσης οὖν ἡδὴ τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος, ἣν ἐν τοῖς στέροισι ἡμῶν ἀνέκαθεν διειτρέφομεν, σπεύδομεν ἴν' ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ τὸ ἀνταπόδομα ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, δόξαν τε καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἐγκάρδιον Αὐτῷ προσενεγκεῖν, συγχαρῆναι δὲ καὶ ἐκ βάλους καρδίας εὐχρηθῆναι ὑγιείαν, μακροβιότητα καὶ πᾶν ἀγαθὸν σεβασμίως Σοι, τῷ πατρικῶς καὶ φιλοστόργως εὐχομένῳ, εὐλογοῦντι καὶ ἀγιάζοντι ἡμᾶς κλεινῷ Ἱεράρχῃ καὶ Δεσπότη.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1884 ἔτους.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΟΤΗΤΑ

ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

ΠΟΙΗΜΑ

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΟΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΚΑΤ' ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

«*Ζήτω Γερμανὸς Δεσπότης
Ἅγιος Κεφάλληνίας,
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς
Θεοσώστου Ἐπαρχίας.*»

Ζ Ζέφυρος πνέων γλυκέως ἀπ' τὰ νῶτα Ληξουρίου
Η Ἡπλωσε φτερά δροσάτα εἰς τὰ πλάγρι Ἀργοστολίου.
Τι δροσιά 'ναι αὐτῆ; κρᾶζου ἀμφοτέρων οἱ πολῖται!
Ω! ? τ' ἀτμήρες φτερυγίζον Ἱεράρχην εἶναι, ?-πῆτε!
Γ Γέροντες, παιδία, νέοι, αἱ γυναῖκες ἴατα, ὄλοι,
Ε Ἐμπλοεὶ χαρᾶς, ἀγάπης, μαζωχθῆτε 'ς τ' Ἀργοστόλι.
Ρ Ῥήματα ἀγνὰ καὶ θεῖα, καὶ εὐχὰς καὶ εὐλογίας,

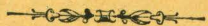
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μ Μείλιχον, μελίρρουν στόμα, ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδίας,
Α "Ακουσον, Πατρὶς γλυκεῖα, νὰ εἰπῇ ἡμῖν ἀνδράσι,
Ε Νέαν ἐντολὴν Χριστοῦ μας δίδω τὸ «Εἰρήνη πᾶσι»
Ο "Ὅταν ἀγαπᾷτ' ἀλλήλους πνεύματι ἐν σωτηρίῳ,
Μ Σῶμα ἐκλεκτὸν καὶ θεῖον τότε εἶσθε ἐν Κυρίῳ.
Δ Δέσατε δεσμοῖς ἀρρήκτοις τὰς ψυχὰς σας καὶ καρδίας,
Ε "Ἔσεσθε ὡς εἷς οἱ πάντες! Τότ' εὐχὰς καὶ εὐλογίας
Μ Σώματι, ψυχῇ παρέχω. Τότε κι' ὁ Θεὸς παρέξει
Η Πάντα τ' ἀγαθὰ πλουσίως, ὅταν γίνῃ ὁ ἀρέσκει.
Ο "Ὀλῆ σας ψυχῇ, καρδίᾳ, ἀγαπήσ'τε τὸν Θεὸν σας.
Η Τὴν αὐτὴν ἀγάπην δεῖξ'τε καὶ διὰ τὸν ἀδελφόν σας,
Η "Ἦν τινα φωνὴν ἀκοῦμεν ἀπὸ στόμα τοῦ Δεσπότη.
Μ Σῶξέ Του, Θεε, αἰτοῦμεν, ὅτι καύχημα 'ν' τοῦ Τόπου!
Α "Ἀγωμεν ἀκολουθοῦντες ἱερῶν ἔργων τὸν δρᾶστην,
Η Γένοιτο δοξολογία ἐκ καρδίας εἰς τὸν Πλάστην.
Η "Ἰνα κι' ὁ Θεὸς ἀκούων τὴν φωνὴν Κεφαλληνίας,
Ο "Ὀλον τὸν λαόν Της σῶξῃ Θεοσώστου Ἐπκρχίας.
Μ Σκόπελε Διὸς κι' οἱ ἄλλοι δεξιόθεν οἱ Βαρχιάνοι,
Κ Κάθεσθε! Πῶς δὲν φωνεῖτε τὸ ἀτιμόπλουον 'ς τὸ Αἰμάρι;
Ε "Ἐβλεπεν ἄλλως μακρόθεν, Σκοπευτῆς ἡδέως ἄδων,
Φ Φαίνεται κι' αὐτὸς ὁμοίως Σαλπικητῆς τῶν Καλλιγράδων,
Α "Ἄμα καὶ σημαίας 'πλώνει καὶ τὰς σάλπιγγας τονίζει,
Δ Λάβετε χαρὰν μεγάλην, καὶ τ' ἀτιμόπλουον προσορμίζει!
Δ Λέγει κι' ὁ λαὸς ἀμέσως ἐκ τῶν Δήμων τοῦ Νησίου
Η "Ἦκουσε, καὶ συμμαζώχθη εἰς τὴν γῶρ' Ἀργοστολίου.
Ε Νέον καὶ σεμνὸν Δεσπότην ἐκ τῶν ἀκόλων τοῦ ἰδίου
Η "Ἴδε, καὶ εὐχαριστήτου, δόξαν δίδων Τῷ Αἰδίῳ,

Α "Ἄγιε Φρουρὲ τῆς Νήσου σὺν τῇ Λάρνακι κινήσου.
Μ Σοὶ 'φερ' ὁ Θεὸς τὸν λάτρην, ὅστις εἶν' τῆς ἐκλογῆς Σου.
Ο "Ὅταν καὶ ἡμεῖς σὺν τούτῳ συναχθῶμεν 'ς τὴν Μονὴν Σου,
Α "Ἀσμενοὶ νοοῦμεν βαίνειν εἰς τὰς Πύλας Παραδείσου.
Η Ρέουσι γλυκεὰ δάκρυα ἐκ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μας,
Κ Χαίρει καὶ σιριτᾶ καρδίᾳ γιὰ τὸν θεῖον θησαυρόν μας.
Η "Ἴδε ὁ λαὸς τῆς Νήσου, "Ἄγιε, ὅ τι ἐπεπόθει
Η "Ἐνθους 'ς τὸν ναὸν προστρέχει, καὶ Σοὶ αἶνος ἀπεδόθη.
Η Πάντοτε χρηστάς ἐλπίδας ἔτρεφον οἱ Κεφαλληνες
Η "Ἴδιον Πρωθιεράρχην ὅτι θάχουν οἱ Δελφίνες.
Μ Στόμα πλήρες εὐφραδίας καὶ 'ξιδεασμένης πείρας,
Κ Καύχημα Ἑλλήνων νᾶ 'ναι ὡς τοὺς πάλαι μας Φωστήρας.
Ο "Ὀλος μας λοιπὸν ὁ πόθος ἀρετὰ ἐξεπληρώθη,
Η Πάντοτε Θεὸν ὑμνοῦντες, ὅτι ἐξ Αὐτοῦ ἐδόθη.
Ο "Ὅτι κι' ὁ Φρουρὸς τῆς Νήσου δι' αὐτὸν Θεοῦ 'δεξίθη.
Η Σῶζεται Ὁρθοδοξία, ἂν αὐτὸς ἐλθῇ 'γγυήθη
Η ? Τί ἄλλο λοιπὸν καθήκον ἐν ἡμῖν ἐναπομένει;
Η "Ἦ διὰ παντὸς οἱ πάντες νᾶμεθα συνδεδεμένοι;
Μ Σπεύσωμεν ἐλθεῖν οἱ ἄγιοι οἱ τῆς νήσου νὰ ἰδῶμεν
Θ Θεῖον, ἀγαθὸν Ποιμένα' δεῦτε καὶ συνευφρανθῶμεν.
Η "Ἐχομεν λαὸς καὶ κληρὸς στέμμα ἐπὶ κεφαλῆς μας,
Ο "Ὅπερ ὁ Θεὸς ἐκλέξας ὑψωσεν ἐκ τῆς Αὐλῆς μας.
Μ Σύμπαντες θερμὰς δεήσεις, ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας"
Ω "Ὅσπερ οἱ Λευῖται δῶμεν τῷ Θεῷ εὐχαριστίας.
Η Σήμερον, Νύμφη Θυγάτηρ τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας,
Η Τέτοιας ἄξιον ῥέκτην τῆς ἀρχαίας Σου εὐκλείας,
Φ "Ὅτι καὶ καθὼς ἐπόθει εἰλαβες ἐπὶ Σοῦ Θρόνου,
Υ Ὑμνοῦμεν σε δόξα δίδομεν καὶ πίστει καὶ τρόμῳ.

ΦΑΚΙΝΑ ΚΑΘΙΟΣ
ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ε "Εχοντες λοιπόν λογάδα Γερμανόν ως ἀρχηγέτην
Π Πάντοτε λαός και κλήρος ἐνοπρίζεσθ' ως καθρέπτην.
Α "Απαντες ἄς ἀρυσθῶμεν ἀρετῆς και τῆς παιδείας
Ρ Ρέον νᾶμ ἀπὸ κρήνην καθάρην τῆς Ἐκκλησίας.
Χ Χεῖρας δὲ και νοῦν ὑψοῦντες εἰς νεύς Ἀθανασίας
Ι Ἴσπλόκευς ἀνθοδέσματος, κρῖνα, μῦρα Ἀφθαρσίας
Α Ἀναθῶμεν τῷ Ὑψίστῳ, εὐλογοῦντι τοὺς ἀγῶνας
Σ Σύμπαντος λαοῦ και κλήρου τῆς Πατρίδος ἐς αἰῶνας.

3 0 1 3 7 1 8 0 1 1
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΟΣΕΒΟΛΕΟΥΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α152 Φ10.0012